

די האפענונג ביים פאלן

אהר'לע האט אלעמאל געהאט א באהאלטענע צער אין הארץ. האט ער פסדר געשפירט אין כּתה ווי אן אפגעזונדערטער אינגל וואס קיינער וויל אים נישט קענען און מיטטיילן מיט אים. קינדער זענען געשטאנען אינמיטן פּיטה און געשמועסט פון דאס און יענץ, אבער ווען ער האט פרובירט צו זאגן עפעס, האט מען אים נישט צוגעהערט און זיך נישט גערעכנט מיט זיינע ווערטער און געדאנקען. ווי גלייך ער וואלט געווען א וואנט.

אוי ווי עס האט אים וויי געטון... עס איז אים געווען ווי א שטארך אין הארץ. "וואס בין איך אנדערש פון אלע חברים?" האט ער זיך געוואונדערט ווען טרערן גיסן פון זיינע אויגן. זיין שווערסטע מינוט איז אנגעקומען ווען די חברים זענען געפארן אויף קברי צדיקים. אלע האבן זיך געטראפן א חבר צו זיצן אויפן באס, און די איינציגסטע פלאץ וואס איז געבליבן ליידיג איז געווען נעבן אהר'לע. זיין הארץ איז צעגאנגען און צעפיצלט געווארן אויף ברענענדע שטיקלעך. ווען זיי זענען אראפ דאווענען ביים ציון פונעם צדיק, האבן אלע געשפאנט צוויי דריי חברים צוזאמען און נאר ער איז געגאנגען אליין. "וואס וויל איך דען פון זיי?", האט ער געטראכט צו זיך, "סך הכל א קליין שמייכל, בין איך דאס נישט ווערד?"

נעבן די ליכט ביים הייליגן ציון האט ער אויסגעפלאצט אין א געווייז, ער האט געדאוונט און אויסגעגאסן זיין הארץ. דאָרט האט ער אנדעקט אז תפלה פון הארצן טיפן קען העלפן און אויסהיילן. פון דאן איז אים בעסער געווארן און ער האט אנגעהויבן צו לעבן א גוטן לעבן... דאן האט זיך אהר'לע דערמאנט און פארשטאנען וואס ער האט געלערנט אין די מעשה: דער הינקעדיגער איז אנגעקומען צו די שווערע מינוט ווען ער האט זיך דערזען אז זיין סוף איז נאנט, און דאָקא פון טיפעניש פון די שוועריקייט איז געקומען די גאנצע ישועה.

אין דער מעשה פון דער וואף האבן מיר געזען א שטורעמיש צעטרייסלנדע פאסירונג. דער חגר וואס האט נישט געקענט גיין האט איין טאג באשלאסן זיך צו שטארקן, און מיט דרייסטקייט האט ער געמאלדן פאר זיינע איבערגעגעבענע ברידער: "איך וויל זיך אליין ברענגען פרנסה, אן זיין אנגעהאנגען אין אייך". מיט גרויס אנשטרענגונג אבער מיט א שטארקע ווילן דינגט ער א וואגן און א 'נאמן' (פאגלייבטער מענטש), ער נעמט מיט זיך געלט און זיי לאזן זיך ארויס אויפן וועג.

די וואגן פארט, אין עטליכע טעג ארום וועלן זיי אנקומען אין מארק צו מאכן געשעפטן און פארדינען געלט, און וועלן נישט דארפן מער זאמלען צדקה.

דער נאכט איז אראפ, דער נאמן בעט פונעם חגר מען זאל בלייבן איבערנעכטיגן אין קרעטשמע, אבער ער וויל נישט. זיי זעצן פאר מיט די נסיעה. און אין איין רגע צעפאלן אלע פלענער און צעשמעטערן זיך פאר זיינע אויגן. עס קוקט אויס אז דאס זענען די לעצטע טעג פון זיין לעבן. רויפערס האבן זיי פאלאנגערט, די פערד און די קאסטן געלט זענען גערויבט געווארן, דער 'נאמן' און דער באדיגער זענען אנטלאפן, און ער ווארפט זיך אראפ פון וואגן. ער האט נישט קיין צייט צו טראכטן פון שמערצן, נאר איין זאך שטייט פאר זיינע אויגן - ער זאל קענען בלייבן לעבן. מיט אביסל גראז וואס זענען נישט פאסיג צום עסן שפייזט ער זיך. ער קריכט און עסט פארשידענע סארטן גראזן, און ווי עס נויצט אויס וועט ער דא אויסגיין... און זיין גוף וועט זיין דא פארווארפן ווי א פגור פאר די חיות פון וואלד.

דער סוף דערנענטערט זיך. דער יאוש פרובירט זיך צו שטארקן אין אים. די שוואכקייט באזיגט אים כמעט. אבער אין זיין הארץ האט ער זיך נישט פארגעשטעלט ווי ווייט זיין ישועה איז פאהאלטן דאָקא דא וואו ער עסט די ביטערע גראז. עטליכע שעות זענען פארביי, און ער איז ווידער אמאל הונגעריג, ער נעמט נאכאמאל גראז, נאר דאסמאל איז דאס געווען א נייער סארט גראז, וואס אונטער דעם איז געווען א ווארצל, און אונטער דעם ווארצל איז געווען א 'דומיט', און פון דא איז שוין די וועג נאנט צו זיין ישועה אז ער זאל זוכה זיין צו גיין אויף זיינע אייגענע פיס געזונטערהייט פאחד האדם.

ספּוּרִי מַעֲשִׂיּוֹת מִשָּׁנִים קִדְמוֹנִיּוֹת

מַעֲשֶׂה ג' - דָּעַר הַיִּנְקַעֲדִיגֶעַר (2)

וואס האט דער ציילט רבנו נחמן מברסלב זיע"א

האט עס אים אָוועק גיטראגין אַהין. וואו טאג און נאכט קומען זיך צום אויף. ער קוקט זיך אַרום. און ער איז שוין דאָרט (ווי טאג און נאכט דהיינו די זון מיט דער לבנה קומען זיך אין איינעם צום אויף) **האט ער גיהערט ווי די זון מיט דער לבנה שמוסין.** און די זון האט זיך גיקלאגט פאר דער לבנה. באַשער סע פאר האנדן איין בוים וואס דער בוים האט אסאך צווייגן און פירות און בלעטליך. און איטליכע צווייג און איטליכע פרי און איטליכש בלעטיל. האט אין זיך א באזונדערע סגולה. דאס איז מסוגל צו קינדער. און דאס איס מסוגל צו פרנסה. און דאס איז מסוגל סע זאל היילן דאס חולאַת. און דאס איז מסוגל צו איין אנדער חולאַת.

איטליכס פיציל פון דעם בוים. איז מסוגל צו איין אנדערע זאך. און דעם בוים וואלט מען גידארפט אן טרענקען. און אז מזאל אים אן טרענקען. וואלט עס זייער מסוגל גיווען. און לא די איה טרענק אים ניט אן. שוין איה נאך אויף אים, און פאר טריקין אים.

האט זיך די לבנה אן גירופן (צו דער זון) דו זארגסט א פרעמדע זארג. איה וועל דיר דער ציילן מיין דאָגה. באַשער איה האב טויזנט בערג. און אַרום

אַמאַל איז ער גיקומען צו איין קרייטיכץ וואס ער האט נאך אזוי איין קרייטיכץ ניט גיגעסין. איז אים דאס קרייטיכץ זייער גפעלין מחמת ער האט גיגעסן א לאנגע צייט קרייטכצער. און ער האט זיי שוין גיקאנט. און אזוי איין קרייטיכץ. האט ער נאך ניט גיזעהן. האט ער זיך מיישב גיווען. ער וועט עס אויס רייסין מיט דעם ווארציל. איז גיווען אונטערין ווארציל איין דומיט. און דער דומיט איז גיווען פיר עקיקיק און איטליכע זייט פון דעם דומיט האט גיהאט אין זיך איין אנדערע סגולה.

אויף איין זייט פון דעם דומיט איז גישטאנען אן גישריבן. אז ווער עס וועט אן נעמען ביי דער זייט. וועט עס אים טראגין אַהין ווי טאג און נאכט קומען זיך צום אויף דהיינו ווי די זין מיט דער לבנה קומען זיך צום אויף אין איינעם. ווי דער האט אויס גיריסין דעם קרייטיכץ מיט דעם ווארציל (וואס דאָרט איז גיווען דער דומיט) האט זיך מזדמן גיווען. אז ער האט אן גינומען ביי דער זייט. (דהיינו ביי דער זייט וואס עס איז מסוגל עס זאל אים טראגין צו דעם אָרט וואס טאג און נאכט קומען זיך צום אויף).

אין די פיס. שיט מען זיי אונטער פון דעם פול
פון דעם וועג. האבען זיי כח אין די פיס.
בְּכֵן זֶאָלְסְטוּ אַהֲיִן גִּיּוֹן ווארן דארט איז דא
אַסאַך פול וועסטו האבין איין רפואה. אויף די
פיס (דאס האט אלץ די זון גירעט צו דער לבנה) און ער
הערט דאס אלץ (דהיינו דער וואס האט קיין כח ניט
גיהאט אין די פיס האט דאס אלץ גיהערט).

דער ווייל האט ער א קוק גיטאן אויף דעם
דומיט אויף דער אנדערער זייט. האט ער
גיזעהן דארט איז גישטאנען אן גישריבן אז
ווער עס וועט אן נעמען ביי דער זייט. וועט עס
אים טראגן צו דעם וועג וואס עס גייען פון אים
ארויס כמה וועגן (דהיינו דער וועג וואס אויבין איז
גישטאנען וואס די זון האט מודיע גיווען דער לבנה)
האט ער אן גינומען ביי דער זייט. האט עס אים
אהין אַוועק גיטראגן (דהיינו צו דעם וועג) האט ער
אריין גיטאן די פיס אין דעם וועג. וואס דער
פול איז א רפואה צו די פיס איז ער תיכף
גיהיילט גיווארין.

די טויזנט בערג. איז דא נאך טויזנט בערג. און
דארט איז דאס אורט פון שדים. און די שדים
האבן הינערשע פיס. האבין זיי קיין כח ניט אין
די פיס. נעמען זיי כח פון מיינע פיס. און מחמת
דעם האב איך קיין כח ניט אין מיינע פיס. און
איך האב א פול (דהיינו א שטויב) וואס דער פול
איז א רפואה צו מיינע פיס. קומט א ווינט און
טראגט אים אַוועק.

האט זיך די זון אן גירופן אדאס זארגסטו. איך
וועל דיר זאגן א רפואה. באַשר סע פאר האנדן
א וועג. און פון דעם וועג צו טיילן זיך כמה
וועגין.

אין וועג איז פון צדיקים. אפילו דער צדיק וואס
ער איז דא. שיט מען אים אונטער דעם פול פון
דעם וועג אין איטליכן טרעט. און איטליכן
טרעט וואס ער טוט. גייט ער אלץ אויף דעם
פול.

און סע פאר האנדן א וועג פון אפיקורסים אפילו
דער אפיקורס וואס ער איז דא. שיט מען אים
אונטער דעם פול אין איטליכן טרעט כנ"ל.
און סע פאר האנדען א וועג פון משוגעים. אפילו
א משוגע וואס ער איז דא. שיט מען אים
אונטער דעם פול כנ"ל.

און אזוי איז פאר האנדן כמה וועגין. און סע פאר
האנדן א וועג. באַשר סע פאר האנדן צדיקים
וואס זיי זענען מקבל אויף זיך יסורים פירן זיי
די פריצים אין קייטין. האבען זיי קיין כח ניט

לאמיר זיין פאר הערן

די דריטע מעשה - דער הינקעדיגער (2)

- ☐ אז ער טרוקענט די בוים וואס האט אין זיך אסאך סגולות
- ☐ ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ה. וואספארא דאגה האט די לבנה דערציילט?
- ☐ אז ער האט נישט כח און די פוס ווייל די שדים נעמען זייער כח פון זיינע פוס
- ☐ אז זי טרוקענט די בוים וואס האט אין זיך אסאך סגולות
- ☐ ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ו. וויאזוי איז דער וואס האט נישט געקענט גיין אויסגעהיילט געווארן?
- ☐ ער איז געגאנגען אין די וועג וואס די שטויב איז א רפואה פאר די פיס
- ☐ ער איז געגאנגען אין די וועג וואס די שטויב איז פאר צדיקים
- ☐ ער איז געגאנגען אין די וועג וואס די שטויב איז פאר משוגעים
- ז. האסטו געלערנט די מעשה פון די וואך?
- ☐ איינמאל
- ☐ צוויימאל
- ☐ איך האב געוואלט

- א. פארוואס האט ער אויסגעריסן די קרייטיכץ מיט די ווארצל?
- ☐ ווייל ס'האט אים אויסגעזען גאר א אלטע קרייטיכץ
- ☐ ווייל ער האט געוואלט עסן אויך די ווארצל
- ☐ ווייל אזא קרייטיכץ האט ער נאכנישט געזען
- ב. וויאזוי איז געווען דער דומיט וואס ער האט געטראפן?
- ☐ רינדעכיג
- ☐ א לאנגע קעסטל
- ☐ פיר עקעדיג
- ג. וויאזוי איז ער אנגעקומען צו פלאץ וואס טאג און נאכט טרעפן זיך?
- ☐ ער איז געגאנגען צופיס
- ☐ מיט פערד און וואגן
- ☐ ער האט אנגעכאפט דער דומיט אויף די זייט וואס ווער עס כאפט אן די זייט קומט אן צו פלאץ וואס טאג און נאכט טרעפן זיך
- ד. וואס האט די זון געקלאגט פאר דער לבנה?
- ☐ אז ער האט נישט כח און די פוס ווייל די שדים נעמען זייער כח פון זיינע פוס

טיפער געטראכט

וואו נאך אין ספורי מעשיות ווערט דערמאנט דאס ווארט "אפיקורסים" ?

תשובות אויף די פריערדיגע וואך

אוואו נאך ווערט דערמאנט אין ספורי מעשיות אויף איינער וואס האט נישט גאהאט פיס ? ביי די מעשה פון זיבן בעטלערס, דעם זיבעטן טאג

וואסארא זאך וואס עס איז דערמאנט דא - ווערט דערמאנט אויבט אין די פריערדיגע מעשה ? גולנים

דעם רבינ'ס
אעשיות

להתודע ולהגלות אז איטלעכעס ווארט וואס דא שטייט אין דעם הייליגן ספר, איז 'קודש' קדשים', לוטער 'סודות' התורה. מען זאל נישט מיינען: "אז דאס זענען חס' ושלום פראסטע מעשיות!"

צו ענטפערן בחינות און אריינגיין אינעם גורל, 02-5333372 צו באקומען דעם גליון אין מייל - m025345040@gmail.com